

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.695 van 24 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 24 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 7 maart 2008 en heeft zich vluchteling verklaard op 10 maart 2008.
2. Op 19 maart 2008 werd door verzoeker een vragenlijst ingevuld en ondertekend bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 14 april 2008 werd het dossier overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 16 mei 2008.
3. Op 6 juni 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 10 juni 2008 aangetekend verzonden. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn van Lattakiyeh en een soennitische moslim Arabier te zijn. In 2006 zou gans uw familie, ouders, broers en zussen, zich tot het Alawisme bekeerd hebben om een beter sociaal-economisch statuut te kunnen krijgen. U zou echter geweigerd hebben zich te bekeren. Uw familie en uw alawitische burens zouden u onder druk gezet hebben om zich toch te bekeren. In april 2007 zou u door de 'Amn' (Veiligheidsdienst) zijn aangehouden en gedurende twee dagen zijn opgesloten. De 'Amn' zou u ervan beschuldigen het alawitisch geloof te hebben beledigd. U zou zijn vrijgelaten op voorwaarde dat u zich in de toekomst tot het alawisme zou bekeren. Sinds juni 2007 zou u uw ouderlijk huis verlaten hebben om in het huis van een vriend in de wijk Slaybi in Lattakiyeh te gaan wonen. U zou daar echter ook zijn lastiggevallen door uw broers. Op 15 februari 2008 zou u, dankzij een vriend die als kok op een boot zou werken, Syrië per boot verlaten hebben. Op 7 maart 2008 zou u in België zijn aangekomen en op 10 maart 2008 heeft u hier asiel aangevraagd.

B. Motivering

Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

*Zo kan er **geen verder geloof** worden gehecht aan het feit dat u **als soennitische moslim door uw familie, burens en 'Amn' verplicht zou zijn geworden om zich tot het alawitisch geloof te bekeren** (gehoorverslag CGVS, pp. 8,9,10,11 en 14). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is gevoegd blijkt dat het onwaarschijnlijk is dat soennieten er door alawieten zouden worden toe aangezet zich tot het Alawisme te bekeren aangezien het hedendaagse **Alawisme een zeer gesloten godsdienst is**. Men kan slechts alawiet zijn door geboorte en er worden **geen bekeerlingen aanvaard**. De alawieten, zelf een religieuze minderheid die grofweg 10% van de bevolking vertegenwoordigt, worden door vele soennieten als ongelovigen beschouwd terwijl de president van Syrië grondwettelijk een moslim moet zijn. Hafez al-Assad spande zich dan ook in om het Alawisme als islamitisch te laten erkennen. Er was onder andere een listig bekomen fatwa die de alawieten officieel erkende als (sjiitische) moslims, om de soennieten min of meer te laten aanvaarden dat een alawiet president van het land was. Sindsdien heeft het regime er steeds alles aan gedaan om de vrede tussen de religieuze groepen binnen het land te bewaren en om de alawieten te "soenniseren". Door het bekeren van soennieten tot het Alawisme zou het regime zich weerom de woede van de soennieten op de hals halen en dat is wel het laatste wat het kan gebruiken. In het licht van bovenstaande vaststellingen dient er te worden geconcludeerd dat uw asielrelaas ongeloofwaardig is. Gelet op bovenstaande vaststellingen bent u er dan ook niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.*

Wat betreft de door u neergelegde identiteitskaart dient opgemerkt dat dit document betrekking heeft op uw identiteit, een gegeven dat hier op zich niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Ten gronde.

1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 1 (A) van het Vluchtelingenverdrag van Genève, van de rechten van verdediging en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing uiterst kort is niettegenstaande het vluchtverhaal dat hij heeft uiteengezet tijdens het gehoor op 16 mei 2008 bijna drie uur heeft geduurd.
2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat geen verder geloof kan worden gehecht aan het feit dat hij als soennitisch moslim door zijn familie, buren en de ‘Amn’ verplicht zou zijn geworden om zich tot het alawitisch geloof te bekeren. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststelling dat uit informatie, gevoegd bij het administratief dossier, blijkt dat het onwaarschijnlijk is dat soennieten er door alawieten zouden worden toe aangezet zich tot het Alawisme te bekeren aangezien het hedendaagse Alawisme een zeer gesloten godsdienst is, men slechts alawiet kan zijn door geboorte en geen bekeerlingen worden aanvaard, er een listig bekomen fatwa nodig was die de alawieten officieel erkende als (sjiitische) moslims om de soennieten min of meer te laten aanvaarden dat een alawiet president zou worden van het land en sindsdien het regime er steeds alles aan gedaan heeft om de vrede tussen de religieuze groepen binnen het land te bewaren en om de alawieten te “soenniseren”.
3. Verzoeker gaat eraan voorbij dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas en vervolgingsfeiten omdat enerzijds men slechts alawiet kan zijn door geboorte en geen bekeerlingen worden aanvaard, wat overigens uitdrukkelijk wordt bevestigd in het artikel over de alawieten dat verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt (p. 2 laatste paragraaf), en anderzijds omdat “het bekeren van moslims, zij het soennieten of sjiieten, tot het alawisme, wat op zich al niet strookt met het karakter van het alawisme, (...) immers de moeite die het regime zich in de voorafgaande jaren had getroost om legitimiteit te verwerven onder de moslimmeerderheid, (zou) teniet doen” (Cedocadocument SYR2008-016w van 28 mei 2008, p.2). Verzoeker brengt geen concrete informatie aan waaruit moet blijken dat het Cedoca-document steunt op verkeerde gegevens en elementen. Het is dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat verzoekers familie die eveneens soennitisch moslim is zich zou hebben bekeerd, om welke reden dan ook, tot het alawitisch geloof en dat verzoeker zelf door hen, de buren en de veiligheid onder druk zou zijn gezet om alawiet te worden en/of vervolgd zou worden omdat hij zich niet wilde bekeren. De vaststelling dat de Alawieten in Syrië de politieke macht hebben wijzigt niets aan deze vaststellingen. Waar verzoeker stelt dat geen rekening werd gehouden met de veelheid aan informatie en details die hij heeft weergegeven tijdens het verhoor op 16 mei 2008, licht hij niet toe welke elementen, die zouden kunnen leiden tot de erkenning als vluchteling of tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, niet in aanmerking werden genomen.

4. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Wanneer er zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebrachte asielrelaas, bestaat er geen reden om dit aan artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève te toetsen.
5. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover hij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, merkt de Raad op dat naar aanleiding van het onderzoek van zijn asielrelaas werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het middel wordt verworpen en de bestreden beslissing wordt in zijn geheel beaamd en overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 24 oktober 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A SMETS.

M.-C. GOETHALS.